

รายวิชา ภาษาไทย

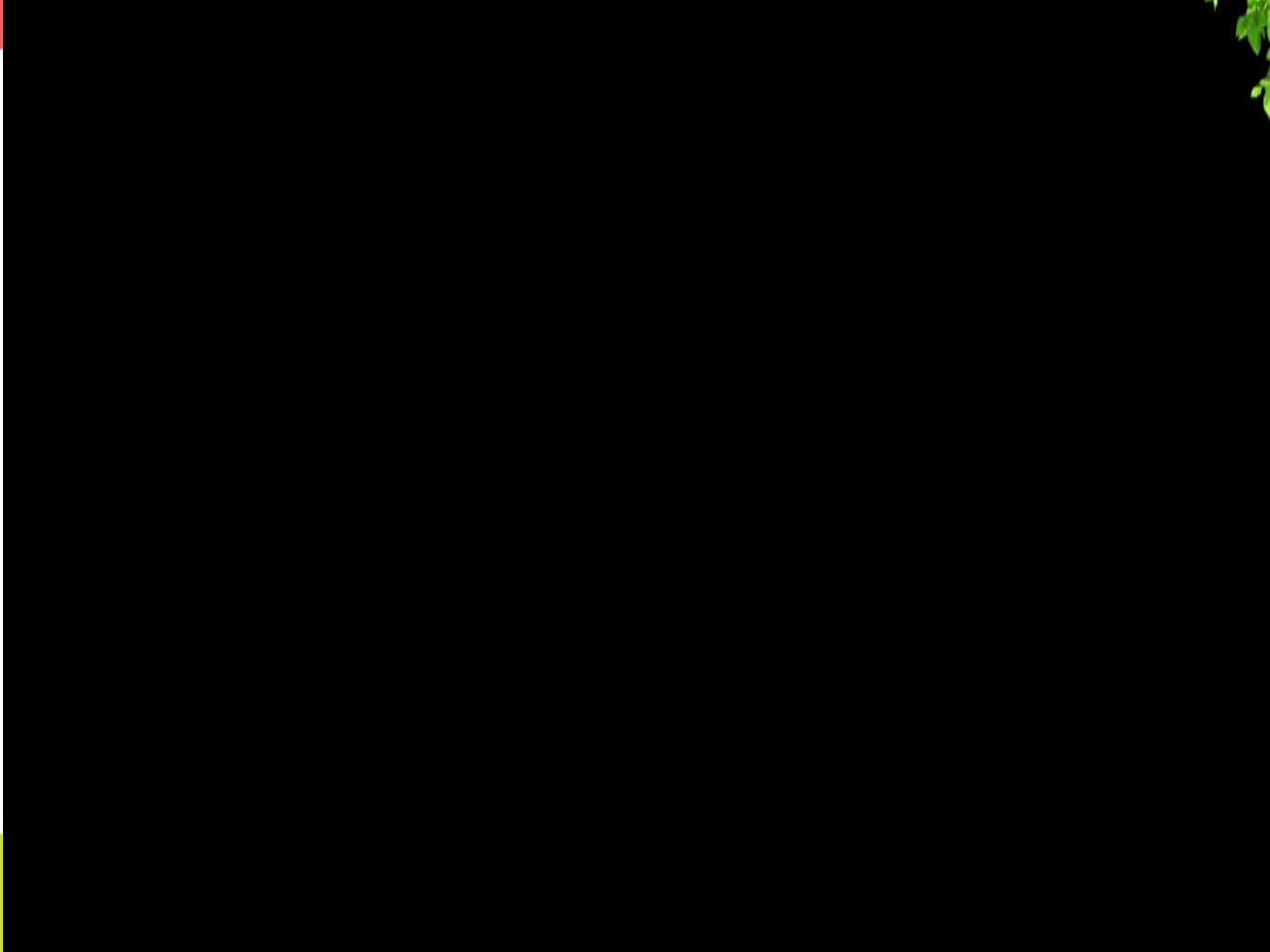
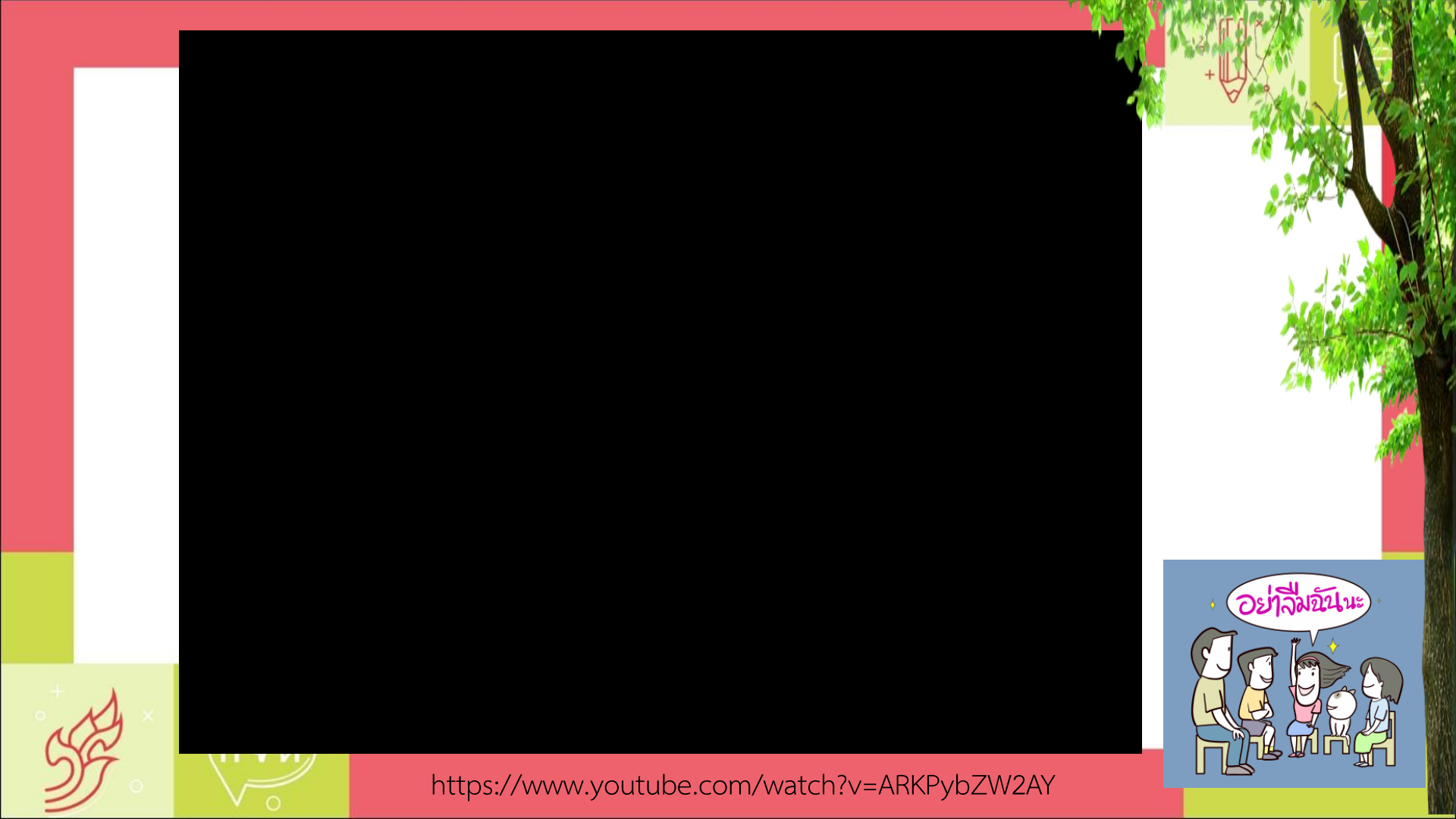
รหัสวิชา ท๑๕๑๐๑

ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๕

ผู้สอน ครูพัชรินทร์ ภูชนะศรี

เรื่อง งดงามคำสอน

<https://www.youtube.com/watch?v=ARKPybZW2AY>

รูปแรงแจ้งดูร่างร้าย
ภายนอกเพียงพั้งชั่ง
เสพลั้ตัวที่มรณัง
ตั้งจิตสารุชนกล้า

รุ้งรัง
ชัวซ่า
นฤโทษ
กลั่นสร้างทางผล

บทร้อยกรองมีความหมาย ว่าอย่างไร

www.google.co.th/search?q=ภาพเพื่อนกัน+gif&source

อธิบายความหมาย

โคลงโลกนิติ

ท๑.๑ ป. ๕/๒

อธิบายความหมายของคำ
ประโยคและข้อความที่เป็น
การบรรยายและการพรรณนา

จุดประสงค์ เมื่อจบบทเรียนแล้ว นักเรียนสามารถ

๑. อธิบายความหมายของบทร้อยกรองได้
๒. เขียนสรุปความจากบทร้อยกรองที่อ่านได้
๓. บอกคุณค่าของการอ่านออกเสียงบทร้อยกรองได้

อ่านโคลงโลกนิติ

แล้วอธิบายความหมาย

ปลาร้าพันห่อด้วย ใบคา

ใบก็เหมือนคาวปลา

คละคลุ้ง

คือคนหมู่มากไปหา

คบเพื่อน พาลนา

ได้แต่ร้ายร้ายฟุ้ง

เฟื่องให้เสียพงศ์

ใบพ้อพันห่อหุ้ม

กฤษณา

หอมระรวยรสพา

เพริศด้วย

คือคนเสพเสนาหา

นักปราชญ์

ความสุขซาบถม้วย

ดุงไม้กลิ่นหอม

ผลเตี๋อเมื่อสุกไซ้

มีพรรณ

ภายนอกแดงดูฉั้น

ชาดบ้าย

ภายในยอมแมลงวัน

หนอนบ่อน

จุดตั้งคนใจร้าย

นอกนั้นดูงาม

ยางขาวขนเรียบร้อย

ดูดี

ภายนอกหมดไส้สี

เปรียบฝ้าย

กินสัตว์เสพปلامي

ชีวิต

แฉกเช่นชนชาติร้าย

นอกนั้นนวลงาม

รูปแรงแจ้งดูร่างร้าย
ภายนอกเพียงพั้งซัง
เสพสัตว์ที่มรณัง
ตั้งจิตสารุชนกล้า

รุงรัง
ชัวซ่า
นฤโทษ
กลั่นสร้างทางผล

เป็นคนควรรอบรู้

สมาคม

สองประการนิยม

กล่าวไว้

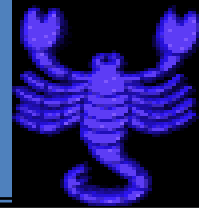
หนึ่งพาลหนึ่งอุดม

นักปราชญ์

สองสิ่งนี้จงให้

เลือกรู้สมาคม

นาคีมี่พิษเพียง

สุริโย

เลื่อยบ่ทำเดโช

แหม่มซ่า

พิษน้อยหยิ่งโยโส

แมลงป่อง

ชูแต่หางเองอ้า

อวดอ้างฤทธิ์

เสียนิสงวนคักดีไว้

วงศ์หงส์

เสยคักดีสู้ประสงค

สิ่งรู้

เสยรู้เรงดำรง

ความลัตย ไวนา

เสยลัตยออย่าเสยสู้

ชีพม้วยมรณา

งาสารฤทหน่อนเหี้ยน

หุดคีน

คำกล่าวสารุชนยีน

อย่างนั้น

ทุรชนกล่าวคำฝืน

คำเล่า

หัวเต่ายาวแล้วสั้น

เล่าลั่นทรชน

ความรู้ผู้ปราชญ์นั้น
ฝนทั่งเท่าเข็มเพียร
คนเกียจเกลีียดหน้ายเวียน
กลอุทกในตะกร้า

นักเรียน
ผ่ายหน้า
วนจิต
เปี่ยมล้นฤมี

ความรู้ดูยิ่งล้ำ
คิดค่าควรเมืองนับ
เพราะเหตุจักอยู่กับ
โจรจักเบียดนับได้

สินทรัพย์
ยิ่งไซ้
กายอาต- มานา
เร่งรู้เรียนเอา

เว้นวิจารณ์ว่างเว้น สดับฟัง
เว้นที่ถามอันยัง ไปรู้
เว้นเล่าลิขิตสั่ง- เกตว่าง เว้นนา
เว้นตั้งกล่าวว่ามี ปราชญ์ได้ฤมี

ถอดความ บทที่ ๑

ปลาร้าหอด้วยใบคา ใบคาก็เหม็นคาวปลา
คลุ้งไปด้วย **เปรียบกับผู้ที่ชอบคบหาคนชั่ว**
ย่อมพบแต่เรื่องเลวร้ายมากมายทำให้เสีย
ชื่อเสียงวงศ์ตระกูล

ถอดความ บทที่ ๒

ใบพ้อนำไปห่อไม้กฤษณา ซึ่งเป็นไม้เนื้อหอม
ใบพ้อก็หอมกลิ่นเนื้อไม้ด้วย เปรียบกับผู้ที่คบหา
กับคนดีมีความรู้ ย่อมได้รับความสุขไม่สิ้นสุด
เช่นเดียวกับไม้กฤษณา

ถอดความ บทที่ ๓

ผลมะเดื่อเมื่อสุกดูภายนอกสีส้มแดงสด
สวยงาม แต่ภายในกลับมีแมลงวันและหนอน
กัดกินอยู่ เปรียบเหมือนคนร้ายที่ภายนอก
อาจดูงดงามแต่ภายในมีแต่ความเลวทราม

ถอดความ บทที่ ๔

นกกระยางขาวมีขนสีขาวสะอาดภายนอก
ดูดีหมดจดขาวสดใสตั้งฝ้าย แต่มันกิน
สิ่งมีชีวิต เปรียบดังคนที่รูปกายภายนอก
ดูสง่างาม แต่ประพฤติก้าวซ่าเลวทราม

ถอดความ บทที่ ๕

ร่างดูภายนอกรูปร่างร้ายสกปรกรุกรอง
น่าเกลียด แต่ร่างก็กินสัตว์ที่ตายแล้ว ไม่มีพิษ
ไม่มีภัยแก่ใคร เปรียบได้กับคนดีย่อมนมีจิตใจ
กล้าคิดและทำแต่สิ่งที่ดีงาม

ถอดความ บทที่ ๖

เกิดเป็นคนควรรู้จักเลือกคบหากับบุคคล
ซึ่งมีอยู่ ๒ พวก ได้แก่ คนพาลกับนักปราชญ์
คน ๒ พวกนี้ ต้องรู้จักเลือกคบหา (ควรเลือกคบ
นักปราชญ์)

ถอดความ บทที่ ๗

ผู้มีพิษร้ายดุจดวงอาทิตย์ เวลาเลื่อยก็เลื่อย
ไปช้า ๆ ผิดกับแมงป่องมีพิษที่หางเพียงน้อยนิด
แต่กลับชูหางแสดงอำนาจตลอดเวลา
เปรียบกับคนไม่ดี ไม่เก่งจริงมักชอบอวดตัว

ถอดความ บทที่ ๘

เสียทรัพย์สิ้นเงินทองได้เพื่อรักษาวงศ์สกุลไว้
ยอมเสียศักดิ์ศรีเพื่อให้ได้ความรู้ ยอมเสียรู้
เพื่อรักษาความลับได้ แต่ถ้าจะให้เสียความลับสู้
ตายเสียดีกว่า

ถอดความ บทที่ ๙

งาข้างงอกแล้วไม่สามารถหดคืนได้
เปรียบกับคำพูดของคนดี พูดแล้วเป็นไป
ตามที่พูด แต่คนชั่วมักพูดกลับกลอก
ไม่จริงเหมือนกับหัวเต่าที่ยาวแล้วหดคืน

ถอดความ บทที่ ๑๐

ผู้เป็นนักปราชญ์นั้นมีความเพียรพยายาม
หาความรู้ แต่คนโง่เขลามักเกียจคร้านที่จะ
หาความรู้ เปรียบเหมือนการเทน้ำลงใน
ตะกร้า ย่อมไหลออกหมดไม่มีวันเต็ม

ถอดความ บทที่ ๑๑

ความรู้มีค่ายิ่งกว่าทรัพย์สิน
เพราะจะอยู่ติดตัวเราไปตลอด ใครจะมา
แย่งชิง ไปไม่ได้ จึงควรรีบเร่งเรียนรู้ไว้เถิด

ถอดความ บทที่ ๑๒

การเว้นที่จะพูดแสดงความคิดเห็น
จากการรับฟังผู้อื่น เว้นที่จะถามเรื่องที่
ตนไม่รู้ เว้นจากการเขียน และการสังเกต
ย่อมไม่ใช่คุณสมบัติของนักปราชญ์ที่พึงมี

คุณค่าของการอ่านบทร้อยกรอง

๑. ผู้ฟังเห็นความงามของบทร้อยกรอง
ที่อ่าน

๒. ผู้ฟังได้รับความไพเราะ
และเกิดความซาบซึ้ง

๓. เกิดความสนุกสนานเพลิดเพลิน

๔. จดจำบทร้อยกรองได้รวดเร็วแม่นยำ

๕. ช่วยกล่อมเกลาคจิตใจให้เป็นคนอ่อนโยน

๖. ช่วยสืบทอดวัฒนธรรมในการอ่าน

ทำนองเสนาะไว้เป็นมรดกของชาติ

www.google.co.th/search?q=ภาพคน+gif&source

